

Diamantsliberen.

Roman

af Rosenthal Bonin.
Paa Danmarks
G. Reiffenstein-Hansen.

(Fortsat.)

"Hvad kommer Deres Love mig ved," sagde Bankieren. "For mig kan De ikke med mig Søster, hvad De vil, hun ikke længere vor Søster, kun af Menselighed, min Herre, ja, af Menneskelighed hører jeg hende ikke fulde ihjel; om hører ikke til vor Familie."

"Det tilkommer hende ikke længere," sagde Blomkist indsaa nu, at han ikke er mere at gøre, han skal efter den fællesvænge Bonnebog i Lommene og tilbord.

Saa snart Døren var lukket efter nu, blev Samuel Elmreichs Ansigtsmøbler, og Nykerne paa Panden ved dybere.

"Jeg tankte nok, at det en Gang var gået saaledes," mumbledede han,

men til fortalte alt, den karakterløse Søs.

Man vil høste om os paa Borsen, og jeg kan ikke stoppe det. Om jeg ikke havde givet Manden de Oplysninger, og fortalt, hvilken Slam og org der kunde har bragt over hele miljøen og det jodiske Samfund, saa de hemmeligheden var blevet bevaret som forhen. Jeg hører de Herrer;

men lad hende blot fortalte det — hun er til vores en Gaas, der har forsømt sin Glædighed — og nu dette."

Dr. Elmreichs sorte Øyne børbede sig endnu i øggen, som vilde komme ind den igjenem — "over mine Lazarettsmedlemmer ikke komme, jeg skal være der til min Dødsdag."

Dr. Blomkist sprang op i sin Drøsselfløj og hørte tilbage til Politiet, der bad han om, at der måtte

gi give telegrafisk Ordre til Politiet i København, at Breve og Telegrammer fra Nebelta Elmreich blev stoppet.

Til Hamborgs-Politiet erklaerede han, at denne Forholdsregel var nødvendig for Opdagelsen af et stort Diabetyparti.

Telegrammer blev affsendt og Dr.

Blomkist vilde netop begive sig til Vandensiden, ledsgaget af en Hamborgs-Politiet for at rejse til København, da han blev overbragt ham endepesche, som først han saa vigtig, at han besluttede at oprette Næssen til et senere Døg.

15. Kapitel.

Hallen var omtrent halvtørke, da "Donna Anna's" to Baade forlod det brennende Stib og flydede mod Land.

Den var rolig, Binden blæste sovnt Nord og Strandens gik mod Land.

Der blev ikke talt et Ord i Baaden. Matroserne var i daaligt Humor, de

blev mistet deres Bagage og kunde ikke

blæse Skatafoten. De, der havde

også opbragte paa Kaptejnens bord, ikke selv havde undersøgt Sagen

als, da den afdindige raabte, at der

var i Stibet.

Koedt roede man i den fugtige Nat. I Baad havde man en tært Lanternsom en Mand holdt i Haanden. I spændens Baad holdt Negeren Lanternen, medens Kaptejnens styrede Baaden til Kompass.

Glyz duktede op i det fjærne.

Dok, vi kan se Emdens Fyr," sagde Nykerne.

Nogen saarede noget til denne Oplysning, og løft forfattedes Røningen.

Eg galt Star viste sig nu i Østen, det

og efterhaanden røsen. Havet antog en

hærd farve og tækte Negustyr dækkende himlen.

Det bliver daaligt Vær," sagde Kaptejn.

Men med et stet skjult Tilsfærdshed —

var han om at gjøre, at "Anna's"

også blev liggede over Vandet.

Det blæste dog ikke op.

Solen kom frem som en blodrob

Land ohj!" raabte Kaptejnens

og gul Stribe saas i Horisonten.

Den blev grønlig, og snart kunde

hjelne de røde Hustage.

I Køsse i Baaden fremtog man

med et stort hørte Tilsfærdshed —

og en Baad, ligeledes med

hjelne til den høje Højtage.

Baaden var en Toldembedsmand

tilligemed fire andre Sofolk.

Den var kommen i Nørheden af

hollandske Baad, raabte Kaptejnens

"Land — —?"

"Broffen, Den Spieleroog, Kriesland," lod Søret tilbage.

"Sliber mistet!" raabte Kaptejnens.

"Hvor?"

"Brændt!" lod det latinske Soar.

"Paa Højsden af Bangeroog, Donna Anna — Kaptein van Heeren — det er mig!" meldte Kaptejnens.

De friske Sofolk afaaleste "Donna Anna's" tredte Mandstab.

Medningsbaaden satte Sejl op og under en begyndende Regn sejlede de tre Baade ind mod Den.

En halv Time efter var man ved Land, hvor Den Befolking med Spænding havde ventet Baadens Ankømst.

Man gifte i Tørsbæk op til Lodjens Hus, hvorfra der ble sendt Melding til Højslandet om det passerede.

To Timer senere kom Stra ivbagten over. Det blev optaget en Protokol, og Kaptein van Heeren opgav, at hans Damper fandt sig ligvis overbleven i Brand af en sindssyg Matros. Manden var, trods Ven Halims overmenneskelige Anstrengelse for at holde ham tilbage, sprunget over Bord, hvorefter han havde revet Negeren med sig; den sidste havde man reddet.

Ven Halim bekræftede alt.

Klotten havde, sagde Kaptejnens videre, havde de fortalt Slibet, efter at Pumperne var blevet glødende. Kloften fire sit man Den i Sigte, og Kloften fem blev de modtaget af den udsendte Baad.

"Hvad hed den ulykkelige Mand, der

sprang over Bord?" spurgte Strandvagten.

"Paul Sivers fra Paris."

Vagten noterede og opfordrede Kaptejnens til at underskrive Protokollen efter at den var opført paa tykt og holdest.

Ban Heeren, Ven Halim og de felske Matroser gjorde dette, hvorefter Højslandene tilligemed Strandvagten tog til Fjældlandet.

"Hvad hed den ulykkelige Mand, der

sprang over Bord?" spurgte Strandvagten.

"Paul Sivers fra Paris."

Vagten noterede og opfordrede Kaptejnens til at underskrive Protokollen efter at den var opført paa tykt og holdest.

Ban Heeren, Ven Halim og de felske Matroser gjorde dette, hvorefter Højslandene tilligemed Strandvagten tog til Fjældlandet.

"Hvad hed den ulykkelige Mand, der

sprang over Bord?" spurgte Strandvagten.

"Paul Sivers fra Paris."

Vagten noterede og opfordrede Kaptejnens til at underskrive Protokollen efter at den var opført paa tykt og holdest.

Ban Heeren, Ven Halim og de felske Matroser gjorde dette, hvorefter Højslandene tilligemed Strandvagten tog til Fjældlandet.

"Hvad hed den ulykkelige Mand, der

sprang over Bord?" spurgte Strandvagten.

"Paul Sivers fra Paris."

Vagten noterede og opfordrede Kaptejnens til at underskrive Protokollen efter at den var opført paa tykt og holdest.

Ban Heeren, Ven Halim og de felske Matroser gjorde dette, hvorefter Højslandene tilligemed Strandvagten tog til Fjældlandet.

"Hvad hed den ulykkelige Mand, der

sprang over Bord?" spurgte Strandvagten.

"Paul Sivers fra Paris."

Vagten noterede og opfordrede Kaptejnens til at underskrive Protokollen efter at den var opført paa tykt og holdest.

Ban Heeren, Ven Halim og de felske Matroser gjorde dette, hvorefter Højslandene tilligemed Strandvagten tog til Fjældlandet.

"Hvad hed den ulykkelige Mand, der

sprang over Bord?" spurgte Strandvagten.

"Paul Sivers fra Paris."

Vagten noterede og opfordrede Kaptejnens til at underskrive Protokollen efter at den var opført paa tykt og holdest.

Ban Heeren, Ven Halim og de felske Matroser gjorde dette, hvorefter Højslandene tilligemed Strandvagten tog til Fjældlandet.

"Hvad hed den ulykkelige Mand, der

sprang over Bord?" spurgte Strandvagten.

"Paul Sivers fra Paris."

Vagten noterede og opfordrede Kaptejnens til at underskrive Protokollen efter at den var opført paa tykt og holdest.

Ban Heeren, Ven Halim og de felske Matroser gjorde dette, hvorefter Højslandene tilligemed Strandvagten tog til Fjældlandet.

"Hvad hed den ulykkelige Mand, der

sprang over Bord?" spurgte Strandvagten.

"Paul Sivers fra Paris."

Vagten noterede og opfordrede Kaptejnens til at underskrive Protokollen efter at den var opført paa tykt og holdest.

Ban Heeren, Ven Halim og de felske Matroser gjorde dette, hvorefter Højslandene tilligemed Strandvagten tog til Fjældlandet.

"Hvad hed den ulykkelige Mand, der

sprang over Bord?" spurgte Strandvagten.

"Paul Sivers fra Paris."

Vagten noterede og opfordrede Kaptejnens til at underskrive Protokollen efter at den var opført paa tykt og holdest.

Ban Heeren, Ven Halim og de felske Matroser gjorde dette, hvorefter Højslandene tilligemed Strandvagten tog til Fjældlandet.

"Hvad hed den ulykkelige Mand, der

sprang over Bord?" spurgte Strandvagten.

"Paul Sivers fra Paris."

Vagten noterede og opfordrede Kaptejnens til at underskrive Protokollen efter at den var opført paa tykt og holdest.

Ban Heeren, Ven Halim og de felske Matroser gjorde dette, hvorefter Højslandene tilligemed Strandvagten tog til Fjældlandet.

"Hvad hed den ulykkelige Mand, der

sprang over Bord?" spurgte Strandvagten.

"Paul Sivers fra Paris."

Vagten noterede og opfordrede Kaptejnens til at underskrive Protokollen efter at den var opført paa tykt og holdest.

Ban Heeren, Ven Halim og de felske Matroser gjorde dette, hvorefter Højslandene tilligemed Strandvagten tog til Fjældlandet.

"Hvad hed den ulykkelige Mand, der

sprang over Bord?" spurgte Strandvagten.

"Paul Sivers fra Paris."

Vagten noterede og opfordrede Kaptejnens til at underskrive Protokollen efter at den var opført paa tykt og holdest.

Ban Heeren, Ven Halim og de felske Matroser gjorde dette, hvorefter Højslandene tilligemed Strandvagten tog til Fjældlandet.

"Hvad hed den ulykkelige Mand, der

sprang over Bord?" spurgte Strandvagten.

"Paul Sivers fra Paris."

Vagten noterede og opfordrede Kaptejnens til at underskrive Protokollen efter at den var opført paa tykt og holdest.

Ban Heeren, Ven Halim og de felske Matroser gjorde dette, hvorefter Højslandene tilligemed Strandvagten tog til Fjældlandet.

"Hvad hed den ulykkelige Mand, der

sprang over Bord?" spurgte Strandvagten.

"Paul Sivers fra Paris."

Vagten noterede og opfordrede Kaptejnens til at underskrive Protokollen efter at den var opført paa tykt og holdest.

Ban Heeren, Ven Halim og de felske Matroser gjorde dette, hvorefter Højslandene tilligemed Strandvagten tog til Fjældlandet.

"Hvad hed den ulykkelige Mand, der

sprang over Bord?" spurgte Strandvagten.

"Paul Sivers fra Paris."

Vagten noterede og opfordrede Kaptejnens til at underskrive Protokollen efter at den var opført paa tykt og holdest.

Ban Heeren, Ven Halim og de felske Matroser gjorde dette, hvorefter Højslandene tilligemed Strandvagten tog til Fjældlandet.

"Hvad hed den ulykkelige Mand, der